

KAPITOLA TŘETÍ

FYZICKÝ NEBO TĚLESNÝ ŽIVOT

Je samozřejmým a dobře známým faktem, že my všichni máme fyzické tělo. Tento fakt jde přijmout snáze než ten, že máme ducha a duši. Svě tělo můžeme velmi konkrétně vidět, cítit a dotýkat se ho, zatím co máme velmi malý fyzický nebo hmatatelný pocit přítomnosti našeho ducha a naší duše. Jinými slovy, nemůžeme se dotknout svého ducha a své duše svými rukama.

Je nutné si uvědomit, že každá inteligentní bytost, entita nebo tvor ve Stvoření Nejvyššího a v Zóně Vymístění je vytvořen z třech hlavních komponentů nebo částí. První část nebo komponent se nazývá duchem jednotlivce. Druhý se nazývá duší nebo mentalitou jednotlivce. Třetí komponent se nazývá tělem jednotlivce. Duch může být považován za jedinečný život a je skutečným jedinečným životem každého jednotlivce. Duše nebo duševnost je jedinečným vyjádřením a vnímáním tohoto jednotlivce. Tělo je jedinečnou konkrétní manifestací každého jednotlivce.

Duch je samotná idea nebo esence a substance bytí a existence jednotlivce. Duše a duševnost je sebezkušenost a zkušenost všeho ostatního uvnitř jednotlivce. Tělo je projekcí a příbytkem ducha a duše v jejich příslušných prostředích.

Když mluvíme o těle, nemyslíme tím jen fyzické tělo lidských bytostí, které je jim k dispozici na planetě Zemi. Stvoření Nejvyššího v podstatě pozůstává z třech obrovských dimenzí. Tyto tři obrovské dimenze obsahují v sobě nekonečné počty vesmírů, galaxií, slunečních soustav, planet, atd., z nichž všechny jsou obývány nekonečnými počty inteligentních bytostí a entit.

První dimenze Stvoření Nejvyššího se nazývá duchovní svět. Duchovní svět je považován za ducha celého Stvoření. Obyvatelé duchovního světa, stejně jako v každém jiném světě, sestávají ze svých vlastních specifických a jedinečných duchů, specifických duší či duševností a specifických těl.

Druhá dimenze Stvoření Nejvyššího se nazývá intermediální svět duchů. Intermediální svět duchů je považován za duši nebo duševnost celého Stvoření. Obyvatelé tohoto světa mají své vlastní specifické a jedinečné duchy, duše a těla.

Třetí dimenze Stvoření Nejvyššího se nazývá přírodní svět. Přírodní svět je považován za tělo celého Stvoření. Obyvatelé přírodního světa mají své vlastní specifické a jedinečné duchy a své vlastní specifické a jedinečné duše a těla.

Výše uvedené tři obrovské dimenze mohou být považovány za realitu pravého Stvoření Nejvyššího a za Jeho pozitivní stav.

Mimo těchto třech dimenzí existuje další obrovská oblast, která doprovází pravé Stvoření, ale není jeho částí. Tato oblast se nazývá Zóna Vymístění. Tato Zóna je odpadem nebo vypuzením všeho, co je odmítnuto ve skutečném Stvoření. Každý, kdo se ve skutečném Stvoření ze své vlastní svobodné vůle rozhodne obrátit se zády k realitě Stvoření Nejvyššího, automaticky vypadá do Zóny Vymístění.

Jsou v podstatě tři typy lidí, kteří žijí v různých oblastech Zóny Vymístění. Prvním typem jsou lidé, kteří byli původně Stvoření Nejvyšším, aby osídlili přírodní svět a specificky pravou planetu Zemi. V jednom bodu své historie se tito lidé z určitých velmi důležitých duchovních důvodů rozhodli odmítnout realitu Stvoření Nejvyššího a Samotného/Samotnou Nejvyššího a obrátili se zády ke všemu, co je z pravého Stvoření a z pozitivního stavu. Když to vykonali, vypadli do Zóny Vymístění a ustanovili své vlastní pseudostvoření, udělané podle vzoru pravého Stvoření a strukturované tím stejným způsobem jako pravé Stvoření. Takže ustanovili svou vlastní pseudoduchovní dimenzi a její mnohé pseudovesmíry, pseudosvěty a pseudozemě, atd. Toto je jejich vlastní duchovní pseudosvět, který se nazývá peklo. Pseudoduchovní svět nebo peklo je pseudoduchem Zóny Vymístění. Z tohoto pseudoduchovního světa pseudotvůrci zřídili svůj vlastní pseudointermediální svět svého pseudoducha, který se stal pseudodůvěností nebo pseudoduší Zóny Vymístění. Potom, nakonec, ustanovili svůj vlastní pseudopřírodní svět, který se stal pseudotělem Zóny Vymístění.

Lidi, kteří toto všechno udělali, nazývám pseudotvůrci. Někdy se souhrnně nazývají Lucifer. Slovo "Lucifer" doslovně znamená ranní hvězdu. Toto slovo mělo původně pozitivní a dobrou konotaci, protože "ranní hvězda" označuje úplně první přírodní lidi, kteří byli stvořeni a naděleni přímo Nejvyšším, aby osídlili přírodní svět. Byli specificky stvořeni pro planetu Zemi. Takže Lucifer neznamenaá jednotlivou osobu, která byla údajně na takové vysoké úrovni jako archanděl, která se následně vzbouřila proti Bohu a vypadla z Boží milosti. Toto je mýtus podporovaný negativním stavem a pekly, aby dali lidem falešný dojem, že zla a nepravdy byly vytvořeny někým, kdo byl velmi blízko k Nejvyššímu, fakticky synem Božím a bratrem Ježíše Krista.

Lidé si nedokázali uvědomit, že z někoho, kdo je pozitivní a dobrý, nemůže nikdy vzniknout nic negativní, zlé a falešné. Takovéto osobě nemůže nikdy přijít na mysl žádná idea či pojem negativity. Proto nikdo z řad andělů, archandělů, cherubínů, serafínů nebo z jakéhokoliv jiného stavu pravého duchovního světa by nikdy nechtěl přijít s ideou odmítnutí pravé reality Stvoření Nejvyššího a Samotného/Samotné Nejvyššího.

Negativní stav by proto nemohl být iniciován nebo započat na samém vrcholu Stvoření, nebo v prvním okruhu Stvoření. Namísto toho byl iniciován a započat na úplném dně Stvoření neboli v posledním okruhu Stvoření, čili v nejexternějším stupni přírodního světa, na planetě Zemi, kde duchovní principy jsou nejvzdálenější od svého zdroje.

To, že "Lucifer" se nazývá i synem Božím znamená, že první lidé na této planetě byli přímým Stvořením a nadělením Nejvyššího. To, že "Lucifer" se někdy nazývá i bratrem Ježíše Krista znamená, že Nejvyšší se inkarnoval na planetu Zemi, aby se stal Spasitelem všech v Zóně Vymístění a spasil celé Stvoření od nutnosti být zlým a negativním a jít do pekel.

Toto je pravý význam slova "Lucifer". Takže pseudotvůrci původní planety jsou nazýváni "Lucifer". Když vypadli z pravého Stvoření do Zóny Vymístění, postupně rozšířili a osídlili všechny její oblasti. V procesu své expanze, majíc tajné poznání vytváření života ze svého původního pozitivního stavu (to jest, z doby před takzvaným "Pádem"), vytvořili a utvořili početné životní formy, které byly podobou jejich vlastní podoby a obrazu tak, jak oni bývali původně podobou a obrazem

Nejvyššího. Jako část tohoto procesu fabrikace utvořili také lidské bytosti pro pseudoplanetu Zemi s ustanovením té stejné hierarchické struktury pro své produkty, jaká existuje v pravém Stvoření. Čili každá bytost nebo tvor vytvořený jimi v peklech, sestává ze svého vlastního ducha, duše a těla.

Lidé, nebo když máme být přesní, pseudolidé, kteří byli utvořeni pseudotvůrci (pomocí ukradených principů života, které v sobě měli od Nejvyššího), jsou druhým typem lidí, kteří obývají všechny oblasti Zóny Vymístění.

Třetím typem lidí v Zóně Vymístění jsou v podstatě dobrovolníci, kteří tam přišli z jiných dimenzí Stvoření Nejvyššího. Tito lidé se dobrovolně rozhodli pro určité specifické pověření, v důsledku čeho se inkarnovali do Zóny Vymístění, přijímajíc podmínky, které v ní existují.

Jak můžeme vidět z výše uvedeného popisu, bez ohledu na to, v jaké dimenzi nebo oblasti Zóny Vymístění se lidé nacházejí, všichni jsou strukturováni tím stejným základním způsobem. Vždy zůstávají ze svého specifického a jedinečného ducha, ze své specifické a jedinečné duše a ze svého specifického a jedinečného těla. Nikdo nemůže přežít nebo být a existovat bez jednoho nebo dvou výše uvedených komponentů. Takže, musíme sestávat z ducha, z duše či duševnosti, a z těla, abychom byli schopni být a existovat. Toto je podmínka, za které můžeme žít. Toto je uspořádání, které bylo ustanovené Stvořitelem, Nejvyšším. Proto to bylo ustanoveno takovým způsobem, neboť Sám/Sama Nejvyšší sestává z Absolutního Ducha, z Absolutní Duše a Absolutního Těla. Takže, celé Stvoření je přesnou replikou Nejvyššího a Zóna Vymístění je přesnou replikou zkreslení pravé Přírozenosti Nejvyššího.

Jak duše či duševnost povstává z nastávajících idejí svého ducha, tak je tělo utvořeno z idejí ducha a jeho duševnosti: jediným rozdílem je to, že duch využívá prvky svého prostředí, aby byl v tomto těle pro svou manifestaci a konkretizaci v tomto prostředí.

Všechny dimenze Stvoření Nejvyššího a všechny oblasti Zóny Vymístění jsou prostředím pro ubytování svých příslušných obyvatel. Tato prostředí jsou vybudována z idejí ducha, který je bude obývat. Takže viditelný vesmír ve všech dimenzích, jako také v Zóně Vymístění, není ničím jiným než promítnutými ideami mysli ducha. Kdybychom odstranili ideje naší mysli z jejího prostředí a přestali je promítat do tohoto prostředí, nám viditelný vesmír a hmota (v případě fyzického světa) by se obrátily v nicotu. Takže nejdříve duch vyzařuje ideje svého prostředí. Jen co se prostředí objeví, z prvků tohoto prostředí duch přijímá svou formu projekce neboli své tělo.

Z tohoto můžeme vidět, že je tolik rozličných typů fyzických těl, kolik je rozličných prostředí. V duchovním světě je tělo ducha vybudováno z prvků duchovního prostředí. Toto tělo by proto mohlo být nazváno duchovním tělem. V intermediálním světě duchů je tělo vybudováno z prvků toho světa. Toto může být nazváno duševním tělem. V přírodním světě je tělo vybudováno z prvků hmoty. Toto může být nazváno fyzickým tělem. V Zóně Vymístění jsou těla vybudována z odpadků či z antiprvků a antičástic, které tvoří prostředí této Zóny.

Když je jakýkoliv typ těla výsledkem aktivit našeho ducha a naší duše, je zřejmé, že život našeho těla je úplně závislý na našem duchu a naší duši. Ale proč náš duch potřebuje duši a tělo?

Náš duch je ve své esenci a substanci čistou a jedinečnou ideou sebe samého. Je to idea jedinečného bytí a existence, která povstává z Absolutní ideje Absolutně Jedinečného Absolutního Bytí a Existence Nejvyššího.

Stav každé ideje je aktivním stavem. Být si vědom toho "já jsem" je aktivní proces, a ne stagnující stav. Když uvědomění "já jsem" přijde do své plodné zralosti, musí postupovat k bytí a existenci. Protože je to jedinečné vědomí jedinečného "já jsem", produkuje svou vlastní jedinečnou duševnost či duši za tím účelem, aby úplně a jedinečně prožívalo své bytí a existenci. Zkušenost jeho jedinečného bytí a existence produkuje obrovské energie, které se objevují ve formě různých prostředí přispívajících k projekci a manifestaci tohoto bytí a existence. Jen co se tato různá prostředí objeví, jsou využita na vybudování těla, do kterého může být promítnut duch a jeho jedinečná duševnost a v kterém se může konkrétně projevit.

Je zřejmé, že bez projekce a manifestace bytí a existence, nemůže žádné bytí a existence být a existovat. Takže, aby duch a jeho duševnost či duše mohli vstoupit do svého bytí a existence, musí se sami promítnout a projevit. Jednoduše řečeno, musejí se stát. Jak můžeme vidět, máme tu tři kroky Stvoření; první, nastávání (stav nastává); druhý, postupování (duch postupuje ze svého nastávání do své duševnosti a duše); a třetí, stávání se (duch se stává ze svého nastávání skrze postupování do svého těla). V sjednocení těchto třech kroků může být aktualizováno a realizováno – nastávání, postupování a stávání se, právě bytí a existence jakéhokoliv inteligentního nebo pseudointeligentního jednotlivce.

Takže, duch nemůže být a existovat bez své specifické duševnosti a specifického těla, protože jeho duševnost je jeho prostředkem postupování pro neustálé žití a jeho specifické tělo je jeho prostředkem pro promítání a projevení jeho neustálého života. Nikdo nemůže dost dobře být a existovat bez náležitých prostředků pro své bytí a existenci.

Takže naše fyzické tělo je integrální částí našeho života bez ohledu na to, kde se toto žití odehrává. Ti z nás, kteří v současnosti žijí na této planetě, mají své žití v prostředí této planety, ze kterého bylo původně vybudováno naše fyzické tělo. Takto jsme získali to, co se nazývá fyzickým nebo tělesným životem.

Proto můžeme říci, že náš život sestává ze třech hlavních forem a projevů života: z našeho duchovního života, který se týká života našeho ducha, z našeho duševního života, který se týká života naší duše a z našeho fyzického života, který se týká života našeho těla. Avšak souhrn těchto třech hlavních životů tvoří jeden individuální a jedinečný život specifický pro každého jednotlivce. Je nutno si uvědomit, že přirozenost našeho ducha a jeho duše je neměnná. Náš duch je čistou ideou "já jsem". Duševnost tohoto ducha je vnímáním a vyjádřením "Já jsem". Tato situace nemůže být nikdy změněna ani zrušena, protože idea "Já jsem" vždy je bez ohledu na to, jaký druh změn nebo posunů se odehrává. Avšak tělo ideje "Já jsem" není nikdy neměnné. Závisí na tom, kde nebo v jakém stavu či prostředí je toto "já jsem" promítnuto a projeveno. Zatímco duch a jeho duševnost svou samotnou povahou musí být nesmrtelní, protože nastávají z Absolutního "JÁ JSEM"

Nejvyššího, jako Jeho/Její prodloužení a proces, naše tělo je naproti tomu přechodné, měnitelné, modifikovatelné a dočasné.

Takže, když duch a jeho duševnost splní své potřeby a účel v jednom specifickém prostředí a jsou připraveni přestěhovat se do odlišného prostředí, či stavu, nebo podmínek, zanechávají své bývalé tělo a přijímají novou formu pro svou projekci a manifestaci v odlišném prostředí či stavu. Duch a jeho duševnost si nemohou s sebou vzít své bývalé tělo, protože tělo je vždy vázáno na své specifické prostředí, jsouc vybudováno z prvků tohoto prostředí. V úplně novém prostředí či stavu nebo podmínkách by proto staré tělo nebylo vhodné pro projekci a manifestaci svého ducha. Duch a jeho duševnost by se jednoduše nemohli objevit v novém prostředí či stavu se svým bývalým tělem, protože tělo má úplně jinou strukturu, než jaká se vyžaduje pro projekci a manifestaci ducha a jeho duševnosti v novém stavu či prostředí. Proto je tělo odloženo. Jakmile je odloženo, tělo se vrací do svého původního elementárního stadia.

Jakékoliv specifické tělo může existovat ve své tělesné formě, pokud je používáno duchem a jeho duševností za účelem projekce a manifestace jejich specifického a jedinečného bytí a existence vztahujícího se k jeho současným potřebám, jako také účelu a užitku jakému slouží. Když jsou tyto potřeby uspokojeny a účel je splněn a všechn užitek v daném prostředí je vyčerpán, duch a jeho duševnost změni svůj stav a kondici. Se změnou svého stavu a kondice změni své prostředí. Když se tato změna uskuteční, duch a jeho duševnost zmizí z tohoto prostředí a tělo se vrátí ke svým původním elementárním podmínkám. Rozptýlí se ve svém vlastním prostředí.

Z tohoto uspořádání je zřejmé, že život jakéhokoliv typu těla je odvozen z účelu a užitku, jakému slouží pro ducha a jeho duševnost. Když se tento účel a užitek ukončí, tělo ztratí svůj zdroj života a zastaví svou funkci. Konec tělesných funkcí neznamena konec duchova života a konec duchovy duševnosti. Znamená to pouze změnu podmínek. Ale jestliže tělo není přenosné z jednoho stavu do úplně odlišného, umírá a přestává být a existovat. Délka tělesného života a jeho podmínky závisí na duchově potřebě a užitku z tohoto těla. V některých podmínkách a místech Stvoření Nejvyššího je možné zůstat miliardu let v tom těle bez jakýchkoli znaků jeho opotřebování nebo stárnutí tohoto těla. Na jiných místech a v jiných podmínkách se v něm žije velmi krátce. Avšak, bez ohledu na to zda toto tělo setrvá miliardu nebo víc let, nebo jen jednu minutu, slouží velmi důležitému účelu a užitku pro ducha a jeho duši. Kvůli tomu si duch, duše a specifické tělo každého zaslouží, aby mělo náležitou péči, úctu a lásku.

Kvůli lepšímu pochopení a naplnění našeho pozemského života a jeho fyzických a tělesných aspektů se doporučuje zvážít následující důležité záležitosti ohledně našeho pozemského, fyzického života a forem jeho projevu.

1. Situace s tělesným životem v pravém Stvoření je úplně odlišná než na této Zemi a ve všech jiných oblastech Zóny Vymístění. V pravém Stvoření jsou tělesné formy ducha a jeho duše vybudované z čistě pozitivních a dobrých idejí. Jejich prostředí odráží tuto pozitivnost a dobrotu a je bez čehokoliv protivného, negativního, destruktivního či zlého.

Z tohoto důvodu těla v pravém Stvoření nepodléhají chřadnutí ani žádné chorobě či nákaze, ani smrti, ani jakýmkoliv jiným protivným a nepohodlným stavům. Neexistuje žádný proces stárnutí těla a smrti, jak je to známo lidem na Zemi. V

pozitivním stavu jsou těla lidí a všechny jejich orgány vždy odvozeny z idejí ducha a jeho duševnosti. Tělo je v neustálém, vědomém uvědomění svého ducha a duše a je s nimi v neustálé, přímé komunikaci. Neexistuje žádná separace duchovního a duševního života od tělesného života. Těla v pravém Stvoření neprodukují žádný odpad. Všechno, co lidé jedí nebo pijí, je úplně využito jejich těly takovým způsobem, aby bylo plně absorbováno a proměněno na potřebnou energii. Takže tam vůbec není žádné močení a vylučování výkalů. Konec konců, moč souvztáhí s nepravdami a výkaly souvztáhí se zly. Když někdo žije v takových podmínkách, kde nejsou možná žádná zla a nepravdy, jeho prostředí je zbaveno všeho, co by nemohlo být plně využito pro nějaké dobré účely bez produkování jakéhokoliv odpadu. Odstranění odpadků tam není v žádné formě potřebné, protože tam neexistují žádné odpadky.

2. Před takzvaným "Pádem" těch, kteří jsou někdy nazýváni Adam a Eva a někdy Lucifer, situace s lidskými fyzickými těly na této Zemi byla úplně odlišná, než je teď. V té době bylo tělo v harmonii se všemi jinými těly v bytí a existenci. I když bylo stvořeno Nejvyšším z prvků hmoty a země, bylo pod úplnou vědomou kontrolou svého ducha a duše. V té době nebyla myslitelná žádná separace fyzického těla a jeho života od duchovního a duševního života. Fyzické smyslové orgány byly přesně naladěny na náležité a správné neustálé vnímání všech třech realit – duchovního světa a jeho obyvatel, intermediálního světa duchů a jeho obyvatel a přírodního světa a jeho obyvatel.

Kvůli úplné kontrole fyzického těla a jeho funkcí pomocí duchovního a mentálního zákona, toto tělo nepodléhalo stárnutí, chřadnutí ani smrti. Jelikož původní lidé skutečně obsahovali jen pozitivní a dobré ideje, jejich fyzické tělo nikdy nepodléhalo žádným onemocněním, chorobám, nákazám, zdravotním těžkostem a bolestem.

Vzezření nebo forma fyzického těla původních lidí byla zcela odlišná ve své funkci, formě a velikosti v porovnání se současně existujícími fyzickými těly lidských tvorů. Toto tělo bylo schopno plně využít a absorbovat všechno, co zkonsumovalo ve formě potravy a nápoje. Takže, jako kdekoliv jinde v pravém Stvoření, toto tělo neprodukovalo odpad ve formě výkalů a moči.

Umístění a funkce fyzických orgánů tohoto těla byly úplně odlišné od toho, jaké jsou teď.

Jak bylo uvedeno v předešlé kapitole, lidský mozek nebyl rozdělen na dvě hemisféry. Každá jednotlivá buňka tohoto mozku byla v modalitě vědomých aktivit. Plnost aktivity mozku do jeho totální kapacity si samozřejmě vyžadovala odlišný typ těla, než máme teď. Toto tělo muselo být přizpůsobeno, aby bylo schopno snést obrovskou intenzitu funkce mozku a její plnou kapacitu a činnost.

Fyzické prostředí bylo v té době samozřejmě taktéž odlišné. Nebyly například žádné noci a prudké změny počasí nebo tepelných podmínek. Čas spánku byl velmi minimální nebo spíš jen ve formě odpočinku než ve formě skutečného spánku, jak jej známe v současnosti.

Když někdo byl připraven opustit tuto planetu, jednoduše vystoupil ze svého těla a přestěhoval se do jiné dimenze. Zanechané tělo se následně vrátilo do svých

elementárních stádií. V té době lidé žili tak dlouho, jak se rozhodli zůstat ze své vlastní svobodné vůle. Jejich pozemský život trval obyčejně několik tisíc let.

Kvůli důležitému účelu, pro který původní lidé přišli na tuto Zemi, vysoce si cenili, hodnotili a věnovali náležitou láskyplnou péči svým fyzickým tělům, protože tato těla sloužila dobře tomuto účelu. Tělo bylo považováno za integrální část všezahrnujícího pozemského života, bez kterého by nebylo možno dosáhnout náležité projekce a manifestace života ducha a jeho duševnosti. Proto nikdy nezneužívali či špatně nenakládali, nadměrně neužívali či nezanedbávali svůj tělesný život.

3. Výše popsaný stav byl ideální. Neobsahoval žádnou negativitu jakýchkoliv protivných stavů. Za těchto podmínek, jak to už bylo uvedeno v předcházejících kapitolách, by nemohl být nikdy aktivován, ani vstoupit do svého bytí a existence negativní stav.

Aby bylo možno aktivovat negativní stav, bylo potřebné úplně změnit výše uvedený stav. Hlavní cíl této změny spočíval v separaci tělesného života od duchovního a duševního života a v omezení duchovního a duševního života na pět procent jejich původní kapacity. Aby se toho dosáhlo, bylo zapotřebí utvořit odlišný typ těla.

Vzetím pěti procent z původního nadělení Nejvyšším, pomocí určitých tajemných genetických změn a manipulací ve formě genů, a zkombinováním těchto pěti procent s 95 procenty dostupných živočišných genů, vytvořili zvláštní životní formu, která se ve všech ohledech podobala zvířecímu životu, ale která obsahovala něco, co žádné ze zvířat nemělo – sebepojetí, sebezpředstavu nebo pojem "já jsem".

Čeho se tu dosáhlo, bylo to, že do v podstatě zvířecího fyzického těla, které bylo trochu modifikované, bylo umístěno pět procent původního nadělení Nejvyššího. Z tohoto původního nadělení byl odvozen duch a jeho duševnost a následně byli umístěni do zvířecích těl. Avšak, tentokrát byli duch a jeho duševnost učiněni závislými na fyzickém těle a jeho funkcích. Takže od duchovního života a duševního života byl násilně separován nový fyzický nebo tělesný život a učiněn samostatným.

Vynucená separace, majíc jen velmi úzký a omezený kanál pro proudění života do těla z ducha, vytvořila úplně odlišnou kondici života na této planetě.

Zvířecí tělesné funkce jsou úplně závislé na svém vnějším prostředí a na zákonech, které vládou přírodě. Ve zvířecím životě neexistuje žádné duchovní ani duševní uvědomění a kontrola. Všechny funkce zvířat se v podstatě týkají jen dvou potřeb: poskytování potravy pro jejich přežití a pro fyzické plození potomstva. Ve zvířecím těle je všechno přizpůsobeno těmito dvěma potřebám.

Když dáme ducha a jeho duševnost do takového těla, duch se chytí do pasti a bude úplně omezen ve své pravé funkci. Lidé se "přirozeně" začnou starat jen o své tělesné potřeby a pohlíjí je záležitosti vnějšího světa, protože jejich těla jsou ovládána těmito záležitostmi prostřednictvím zákonů vnějšího světa. Takže se stanou závislí na všem vnějším a následně ztratí jakoukoliv perspektivu, že existuje něco duchovního nebo duševního, a když existuje, je to jen proto, aby to sloužilo našim fyzickým, pozemským, světským a tělesným potřebám.

4. Výše popsaná situace produkuje drastické rozpory mezi naplněním tělesných potřeb a duchovních a duševních potřeb. O naše duchovní a duševní potřeby je zřídka, jestli vůbec, postaráno, nebo jsou zřídka, jestli vůbec, naplněny. Naproti tomu, naplňování našich fyzických a tělesných potřeb přeháníme do takové míry, že to taktéž našim tělům způsobuje obrovské problémy.

Paradox tu spočívá v tom faktu, že náležité naplnění našich fyzických a tělesných potřeb je možné jen z pozice našeho ducha a duše. Náležité poznání způsobů naplnění těchto potřeb je obsaženo v našem pravém duchu a duši. Ale nemáme náležitý přístup k tomuto poznání, odkdy je funkce našeho ducha a naší duše geneticky omezena a zúžena na základní požadavky životního podpůrného systému.

Kvůli této situaci nevíme, jak náležitě naplňovat naše fyzické a tělesné potřeby. Takže je naplňujeme nesprávným způsobem a formou. Toto produkuje všemožné problémy, které vedou k chorobám našich těl.

Naproti tomu, když duch a jeho duše nemají plnou a totální kontrolu nad tělem a když je tělo nuceno do svého vlastního samostatného fungování, duch nemůže tomuto tělu poskytnout plnost pravého života, která je k dispozici v tomto duchu. Kvůli tomuto faktu proniká jen velmi malá část tohoto života. Tato malá část života není dostatečná na udržení tohoto těla naživu na příliš dlouhou dobu nebo na to, aby ho ochránila před stárnutím a chátráním. Takže, naše tělo je od okamžiku svého narození v procesu umírání, protože nemůže přijmout dostatečné množství životní energie od svého ducha, aby bylo schopno udržet svůj život. Toto velmi malé množství dostupného života je neustále zmenšováno a nakonec vyčerpáno. Kvůli této situaci je nedostatek naplnění života v našem těle zřejmý. Toto vede k té kondici, že všechno, co jíme ve formě potravy a pijeme ve formě nápoje, nemá dostatek náležitých životních prvků, které by umožnily, aby potrava a nápoj byly plně zpracovány a využity bez produkování jakéhokoliv odpadu. Takže bylo nutné pro naše tělo vytvořit orgány, které by tento odpad z těla vyloučily ve formě výkalů a moči.

Toto uspořádání nás činí ještě závislejšími na našich tělesných funkcích, protože, jak lidé říkají, když musíš jít, tak musíš jít, a nic tomu nemůže zabránit.

Neschopnost života našeho ducha a naší duše být plně projeven v našem těle vede k vývoji všelijakých chorob, deformací, podivnostem a zdravotním těžkostem, které nemůžeme náležitě zvládnout, protože nemáme v sobě dostatek životních energií, které by vypudily tyto protivné stavy. Jsme schopni tak udělat jen pomocí vnějších prostředků, které jsou velmi často nevhodné a neúčinné, nebo mají jen dočasnou hodnotu. Nic nemůže zachránit naše tělo před zemřením za krátké časové období (průměrná délka života je 68 – 75 let, což je částíčkou kapky vody ve vědu věčnosti).

5. Život těla závisí na náležitém proudění idejí od ducha přes duši, která udržuje náležitou funkci fyzického těla. Správné nebo pravé ideje umožňují správné a zdravé fungování tělesných orgánů. Každý fyzický orgán a jeho buňky souvztaží a jsou spojeny nějakou duchovní a duševní ideou či stavem. Bez této souvztažnosti by žádný fyzický orgán a jeho buňky nemohly v sobě iniciovat žádnou aktivitu. Takovýto orgán je ve skutečnosti vybudován z těchto duchovních a duševních idejí. Takže závisí na druhu idejí, které přijímá od svého vytvářejícího zdroje pro svou funkci. Vezměme si například lidské srdce. Jaká je funkce lidského srdce? Pumpuje

krev do všech buněk a orgánů těla, přivádějí jim živiny a kyslík a odstraňují odpady. Pohyb srdce a jeho funkce by nebyly možné bez určitých duchovních a duševních idejí, které umožňují tuto funkci. Srdce souvztahuje s Božskou Láskou a Dobrem, které živí ducha a jeho funkce souvztahuje s vůlí žít, která živí duševnost či duši. Bez Lásky a Dobrotы života nemůže existovat žádný život. Bez vůle být a existovat, nemůže být projeveno žádné bytí a existence. Bez vůle být a existovat přestává funkce srdce a tělo je odříznuto od dodávek svých živin přiváděných krví od srdce.

Takže, duchovní idea života a její duševní postupování k vůli tohoto života, vytváří srdce a jeho funkci, které umožňují projekci a manifestaci života do těla či fyzické formy. Podobné souvztahy existují se všemi jinými fyzickými orgány našeho těla.

Avšak kvůli genetickému pozměnění našeho těla, které vedlo k oddálení plného proudu života od ducha a duše, na udržení zdravé funkce našeho těla a jeho orgánů může procházet velmi málo náležitých idejí.

Aby se mohlo dát nějaké zdání života funkci našeho těla a všem jeho orgánům, je pro ně nutné, aby neustále přijímaly nějaké ideje od ducha a duše. Kvůli tomu, jako i kvůli mnohým jiným důvodům a účelům, byl uměle vybudován a umístěn do nás a do našeho bytí a existence pseudoduch a pseudoduše, kteří jsou schopni přenést potřebné ideje do jejich příslušných fyzických orgánů přijímání. Ale tyto ideje jsou překroucené, zkreslené, zmrzačené a někdy úplně zfalšované. Tyto ideje jsou neustále dodávány do našich různých fyzických orgánů, nepříznivě ovlivňují jejich fungování. Toto je výsledkem v časté dysfunkci, poruchách, krizích a smrti těchto orgánů. Jestliže nejsme vyživováni náležitou a patřičnou potravou, budeme nakonec trpět vážnou podvýživou, která bude nakonec vést k fyzické smrti.

Takže naše fyzická těla jsou neustále krmena falešnými nebo zkreslenými duchovními nebo duševními ideami, účelem kterých je ničit naše životy.

6. Jedním z hlavních důvodů toho, proč naše fyzická těla a jejich orgány nepřijímají náležitou duchovní, duševní a materiální potravu, je to, že jsou odříznuty od přímého přístupu k pravému duchu a k pravé duši. Naše fyzická těla, potom, co byla geneticky restrukturována, byla napojena na pseudoducha a pseudoduši. Toto bylo uděláno pro dva účely. Za prvé, dokázat, že život může být udržován bez jakýchkoliv nebo se zkreslenými duchovními ideami a principy a jejich nenáležitou duševností. Za druhé, zničit jakýkoliv pravý život jeho nahrazením neduchovním pseudoživotem. Cílem negativního stavu je vyhladit pravé Stvoření a svrhnout vládu pozitivního stavu Nejvyššího.

Tento cíl není možné dosáhnout s někým, kdo je částí pravého Stvoření Nejvyššího. Z tohoto důvodu bylo nutné utvořit odlišné plemeno lidí a tvorů, kteří by byli duchovně, duševně a fyzicky strukturovaní takovým způsobem, aby pohrdali vším skutečně duchovním a pozitivním. Toto byl ten důvod, proč bylo nutné tak nesmírně změnit formy projekcí a manifestací ducha a jeho duše.

Konec konců, projekce a manifestace toho ducha úplně závisí na té formě. Tato restrukturalizace umožňuje, aby vstoupily do své plodné zralosti pocity nenávisti ke všemu čistě pozitivnímu a dobrému, a uchytily se v myslích lidí, a začaly produkovat své výsledky.

Takže, v našem současně existujícím pozemském těle je kvůli těmto rozsáhlým změnám velmi lehké a "přirozené" cítit se rozčilený, rozzlobený, nenávidět, být nenasytný, pohrdat jinými, atd., a zároveň je "přirozeně" velmi těžké být dobrým, pozitivním, láskyplným, laskavým, milým, sdílejícím, atd. Být negativní si nevyžaduje žádné úsilí z naší strany, protože v důsledku těch genetických změn se to stalo naší přirozenou kondicí. Naproti tomu, být pozitivní si vyžaduje obrovské úsilí, protože všechno v nás je nastaveno tak, aby tomu odporovalo. Je to jako plavání proti proudu, který se rychle žene dolů prudkým horským svahem. Jak může někdo plavat proti takovému proudu, plavající do kopce? Teď, s takovou pákou, má negativní stav šanci uspět ve svém úsilí. Když však uspěje, bude to znamenat konec nejen pravého Stvoření, ale také samotného negativního stavu. Důvodem toho je to, že negativní stav může existovat jen proto, že existuje pozitivní stav. Odvozuje svou životní formu od života pozitivního stavu. Je to parazit, který požívá svého hostitele, a potom, až ukončí své požívání, hyne, protože nezůstalo nic, na čem by se přiživil. Toto je hlavní šílenství a pomatenost bytí a existence negativního stavu. Takto je pravá povaha negativního stavu manifestována po celém Stvoření. Takhle můžeme poznat rozdíl mezi pozitivním a negativním stavem. Proto bylo Nejvyšším dovoleno, aby byl aktivován negativní stav.

7. Vzhledem k výše popsaným faktům je zřejmé, že náš pozemský život a jeho fyzické či tělesné aspekty jsou dány na piedestal a uctívány nadevšechny a nadevšechno. Jestliže si nejsme vědomě vědomi, že existuje něco jiného, skončíme s takovýmto modlářstvím. Naše tělo, všechno co se jej týká, a náš pozemský život se stává bohy a mají svou vlastní skutečnou existenci a význam. Takže celkem "přirozeně" vynakládáme všechno naše úsilí na podporování něčeho, co nám bylo původně vnuceno a co jsme přijali jako pravou realitu. Mrháme svůj čas a vzácnou energii na marnosti a banálnosti falešného života i neživota, mizerného a odporného života, který nemá žádný pravý význam a účel, ale pouze destrukci a sebedestrukci.

Toto se odráží v našem chování, postojích, ve způsobu naší řeči, ve způsobu, jakým jíme a pijeme, ve způsobu, jakým cítíme a myslíme a ve způsobu, jakým navazujeme vztah, chováme se a konáme. Všechno se točí okolo potavy, pití, požitků těla a podobných pozemských, světských, materiálních a tělesných aktivit, které byly značně nadsazeny tou genetickou změnou na úkor všeho ostatního. Stali jsme se tak zaneprázdnění a chytili jsme se do pastí těchto různých vnějších aktivit, že nemůžeme najít čas na nic jiného. Toto se stalo dobrou výmluvou, rozumovým vysvětlením a ospravedlněním pro naše vyhýbání se všemu duchovnímu a duševnímu. Mnozí z nás naneštěstí milují tuto situaci a těší se z ní. Mnozí z nás ji považují za pravou zábavu. Je to pro nás tak přirozené, jako dýchání. Takto jsme byli sestrojeni. Takto se cítíme příjemně v našich funkcích.

A přitom všem, mnohým z nás nepřijde na mysl, že všechny naše mizérie, nehody, choroby, problémy, utrpení, deprese, nedostatky nebo cokoliv, co máme, je přesným výsledkem takového uspořádání.

Bláznovství této situace je zřejmé bez jakýchkoli dalších komentářů.

8. Jednostranné zabývání se svým fyzickým a tělesným pozemským životem a zanedbávání a podceňování duchovního a duševního života, neslouží velmi dobře ani náležitěmu blahobytu našeho fyzického těla. Stále nám něco chybí. Věříme, že nám to chybí, protože nejsme schopni mít víc materiálních statků nebo víc požitků tělesného typu, nebo externích typů aktivit, které by se dokázaly postarat o tuto

situaci. Ale ty se o ni postarají jen na dočasném základě, protože se o ni fakticky nestarají, ale jen potlačují nebo odkládají její vyřešení. Toto odložení ten problém zhorší a on se vrátí s větší silou a mocí. Staneme se víc nemocnými, bídějšími, depresivnějšími a nespokojenějšími. Abychom odstranili tento horší stav, znova opakujeme výše uvedené úsilí. Toto nám zase nepřináší nic jiného, než víc těžkostí, které jsou o hodně horší než všechno, co jsme dosud prožívali. Znovu opakujeme ty stejné chyby, namísto toho, abychom se snažili zbavit těch těžkostí. Takhle to pokračuje donekonečna, dokud se nám nepodaří zabít sebe samé buď nějakou chorobou, nebo v nějaké nehodě, nebo nadměrným pitím nebo kouřením, nebo přejídáním se, nebo nevhodným stravováním, nebo požíváním všelijakých léků, drog, nebo mnoha jinými prostředky. Všimněte si, prosím, jak jsou všechny tyto prostředky fyzické, externí či vnější povahy a původu. V žádném z nich není nic duchovního. A toto považujeme za pravý život.

9. Potlačení a izolace našeho fyzického pozemského těla od jeho ducha a duše dává většině lidí a vědcům falešný dojem, že naše tělo je tím pravým samotným životem. Že se život odvozuje z těla, a proto je život produktem aktivit hmoty, ze které je tělo vybudováno. Žádné duchovní ani duševní faktory nejsou vnímány jako vytvářející zdroj života. Podle tohoto dojmu, život vzniká čirou náhodou bez jakéhokoliv plánování či vůle kohokoliv žít, být a existovat. Když život těla je jediný možný život v bytí a existenci, potom všechno ostatní by mělo sloužit tělu. Všechno úsilí lidských snah by mělo být vynakládáno na prodloužení života tohoto těla všemi prostředky, protože za a nad naším tělesným životem neexistuje nic.

Pokud duch a duše jsou jen výsledkem tělesných procesů, které nazýváme život, potom duch a duše jsou nejméně důležitými a potřebnými, protože jsou pouze vedlejším produktem vývoje a aktivit hmoty. V pravém smyslu tohoto závěru je zřejmé, že žádný duch ani duchovní svět neexistuje a pojem Boha je jenom výmyslem lidské představivosti nebo něco tak vzdálené a netělesné, že to nemůže být považováno za rozhodující faktor v lidském tělesném životě.

Dělat takovéto závěry o životě bylo hlavním cílem aktivátorů negativního stavu. Toto byly důvody, proč separovali a izolovali lidské fyzické tělo od ducha a jeho duševnosti takovým způsobem, aby se zdálo, že tělo žije samo o sobě a samo v sobě. Nemajíc žádný, nebo majíc jen malý přístup k pravému duchu a k jeho pravé duši, lidé by měli malou jinou možnost, než usoudit, že žádný jiný život s výjimkou tělesného života a materiálního života neexistoval, neexistuje nebo nikdy existovat nebude. Z této pozice je lehké popřít Boha, nebo přijmout Přírodu jako Boha a pohrdat duchovním životem a jeho duchovními a duševními principy.

A přece, viděno v náležitě perspektivě a na náležitém místě a ve své náležitě pozici, náš pozemský život ve svých tělesných a fyzických aspektech nám může posloužit neocenitelnou službou v našem všezahrnujícím vývoji a blahobytu.

Abychom tohoto dosáhli, je nutno přijít k uvědomění toho, jaké je pravé místo a pozice tělesného života v hierarchii duchovní organizace. Toto místo a pozice byly popsány v této i ve dvou předešlých kapitolách, kde bylo vysvětleno a ukázáno, že náležitý pořádek života je od duchovního k duševnímu, k fyzickému, k tělesnému atd., a ne naopak, jak je to teď v našem případě. Pokud začneme věnovat náležitou a efektivní pozornost nejprve svým duchovním potřebám, potom, za druhé, svým duševním potřebám, a potom, za třetí, svým fyzickým potřebám, v této prioritě budeme schopni obnovit pravý život v nás k mnohem většímu stupni pochopení,

naplnění a štěstí, než je tomu právě teď. Budeme schopni dostat se do styku s naším pravým duchem a s naší pravou duší, a přivést od nich do našeho těla o mnoho víc života, než jsme přiváděli doposud. To by nás učinilo o mnoho zdravějšími, mladšími a s o mnoho menší možností zhroucení se nebo onemocnění.

Abychom toho dosáhli, doporučuje se nám vykonávat následná cvičení.

CVIČENÍ PRO FYZICKÝ A TĚLESNÝ ŽIVOT

1. Projděte si prvních pět kroků popsaných v první kapitole. Učiňte prohlášení a dejte si závazek, že budete toužit po tom, abyste se poučili o svém pozemském, tělesném životě, abyste jej tak využili mnohem produktivněji, konstruktivněji, tvořivěji a užitečněji, ve skutečné harmonii se svým duchem a duší.

2. Důkladně si překontrolujte svůj životní styl, pokud jde o vaše tělo, a zjistěte, kolik času a úsilí věnujete starání se a zaobíráním se svým fyzickým životem, materiálním blahobytem a svým tělesným vzhledem. Věnujte pozornost tomu, jak se cítíte vzhledem ke svému tělu, co si o něm myslíte a jak s ním zacházíte. Jaký druh potravy a nápojů dodáváte svému tělu?

3. Poproste svoji Vnitřní Mysl a Nejvyššího ve své pravé Vnitřní Mysli, aby vám zjevil, v jakém skutečném stavu je fyzický život a vaše tělo. Co je zdrojem vašich fyzických a tělesných nedostatků, omezení, nepohody, neštěstí nebo častých onemocnění a kolapsů.

4. Důkladně přezkoumejte a poproste Nejvyššího, aby vám ukázal, do jaké míry jste odpojili, izolovali a separovali svůj fyzický, hmotný a tělesný život od svého pravého ducha a duše a jejich životů. Zjistěte, jaké jsou důsledky a následky té separace pro váš život a jaký druh problémů vám ta separace způsobila.

5. Zaměřte svou pozornost na vaše tělo a požádejte je, aby se vám ukázalo ve vaší tělesné formě na vrcholu vaší duchovní hory. Rekněte svému tělu, aby se vám ukázalo takové, jaké skutečně je, a ne takové, jaké je vidíte a co si o něm myslíte svojí vnější myslí. Poproste svou mysl, poté, jak se vám tělo představí takové a v takovém stavu, v jakém momentálně skutečně je, aby se vám ukázalo takové a v takovém stavu, v jakém by mělo být ve shodě se správnými duchovními zákony, zrcadlícími se v hierarchii pravého duchovního uspořádání, čili z ducha do duše, do těla, atd.

6. Poproste své tělo o milosrdenství a odpuštění a omluvte se mu za dlouhodobé špatné zacházení a za to, že jste je drželi odpojené od jeho duchovního a duševního zdroje.

7. Poproste Nejvyššího, aby znovu náležitě spojil vaše tělo a jeho fyzický život s vaším duchem a aby přeskupil jejich funkci takovým způsobem, aby umožnil větší a větší tok pravého života do vašeho pravého těla.

8. Na každodenním základě podstupujte důkladnou očistu a pročištění vašeho těla bílým světlem přicházejícím od Nejvyššího ve slunci na východě, aby se odstranily z vašeho těla všechny nemocné, slabé, stárnoucí, nakažené a odumírající buňky a aby se nahradily novými, zdravými, omlazenými, silnými, energickými a čilými buňkami.

9. Dejte si závazek, že budete mluvit se svým tělem na každodenním základě, v jednotě, jedinství a harmonii s vaším duchem, a duší. Poproste Nejvyššího, aby vám naznačil, kolik času potřebujete trávit se svým tělem, abyste je udrželi v dobré formě a abyste mu umožnili, aby co nejefektivněji a nejuspokojivěji naplnilo účel, kvůli kterému je zde. Nezapomeňte poděkovat svému tělu za práci, kterou pro vás dělá.

Takže, když budeme každodenně dělat tyto nebo podobné typy cvičení, v kombinaci s typy cvičení, popsanými v první a druhé kapitole, budeme schopni vzepřít se stavu, který byl v nás nastolen genetickou manipulací a změnou, popsanou výše. Toto nám pomůže postupně odstranit negativní stav z našich životů.

Pro nás bude výhodou, když se odstranění negativního stavu uskuteční nejdříve v nás. To nás osvobodí, abychom využili, pochopili a naplnili náš pozemský život podle svých nejlepších možností a schopností. Negativní stav v nás pohlcuje devadesát pět či víc procent životní energie a požívá všechno pozitivní a dobré, co by ta energie mohla vytvořit. Umíte si představit, o co víc ryzího a pravého života a jeho energie bychom měli k dispozici, kdybychom se zbavili negativního stavu a uvolnili tu energii, abychom ji využili ve svůj vlastní prospěch a na získání lepšího chápání a naplnění našeho pozemského života ve všech jeho aspektech – duchovním, duševním a fyzickém?

Dělejte tato cvičení v duchu novosti, agilnosti, rozhodnosti, neustálé změny a zkvalitňování, vyhýbajíc se jakékoliv ritualizaci, zautomatizování či návyku.

Když budeme vykonávat takovýto druh cvičení, budeme schopni dosáhnout více, než si myslíme. Věřte mi, můžeme jedinečně získat všechno to, co jsme také vždy chtěli.